

Terugreis Belarus kinderen project 2008

6.00 uur: De wekker gaat af en ik sta met moeite op. Ben zo ziek als een hond, heb behoorlijk de griep te pakken. Maar ja er staat een bus te wachten met kinderen die graag naar huis willen en ik ben ook wel zenuwachtig voor wat er komen gaat.

Dus snel even douchen aankleden en ontbijten. Ook de juf Natascha is al wakker en behoorlijk nerveus. De juf heeft 8 weken bij ons gelogeed en wil ook graag naar huis. Mijn vrouw Erna en zoon Robbie helpen ons bij het inladen van de auto en Erna vraagt aan mij of ik echt niets ben vergeten. Volgens mij niet.

7.10 uur: We rijden richting de Herenhof en zien al heel wat gastouders staan met de kinderen. De chauffeurs Henk en Panc zijn al druk bezig, net zoals de andere begeleiders. Dit zijn Janny, Annelies, Anja en de tolk Natascha.

7:30 uur: De bus is ingeladen en het is tijd om afscheid te nemen.

Dit is een moeilijk moment voor ons allemaal.

Er druppelen wat tranen en er wordt heel veel geknuffeld.

7:45 uur: Iedereen zit in de bus en we vertrekken.

Alle kinderen zwaaien naar de achtergebleven gastouders met vochtige oogjes.

We zijn op weg naar Belarus

9.00 uur: in de bus wordt koffie en drinken ingeschonken, het is opvallend rustig.

Eén van de meisjes is busziek en heeft er erg last van, maar ze is in goede handen.

9.50 uur: Ja hoor onze eerste 1e stop. De chauffeurs wisselen van stoel en de kinderen kunnen even naar het toilet. We zijn ondertussen in Duitsland het schiet al op.

10.15 uur: Na de stop iedereen weer instappen en we rijden weer richting het oosten.

Er staat een filmpje op en de kinderen zijn heerlijk rustig.

11.50 uur: De broodjes worden gesmeerd door Anja en Annelies, smullen hoor.

12.45 uur: De 2^e stop, alles loopt op rolletjes we zijn ongeveer een half uur voor Hannover.

Kinderen drinken wat en spelen even en wij strekken even de benen.

Annelies en ik roken snel even een sigaret (nee hoor, wel drie)

13.10 uur: We zijn weer op weg en de stemming zit er goed in.

We zingen wat liedjes en Henk en Panc zingen luidkeels mee. Het weer zit ons goed mee en het is goed vertoeven in de bus.

15.15 uur: Het is tijd voor de beroemde bananenstop dit is ook de laatste tussenstop voor we bij de jeugdherberg zijn. De kinderen genieten van de banaan en het drankje, Annelies en ik van ons sigaretje. Na ongeveer 20 minuten vertrekken we weer richting het oosten.

16.45 uur: Ik ben een uurtje kwijt (heb ik soms geslapen?)

Annelies brengt een heerlijk bakje bouillon, lekker hoor (ik krijg trek in een sigaret).

Kinderen krijgen een extra boterham met chocopasta, dat is pas smullen.

17.45 uur: Aankomst bij jeugdherberg Bremsdorfer Muehle . Thomas de manager staat ons al op te wachten met de sleutels van ons verblijf. We lopen naar ons verblijf en delen de slaapkamers in. We hebben nog wat tijd over voor we gaan eten, dus kunnen de kinderen nog even spelen.

18.30 uur: Met z'n allen eten en dit bestaat uit gebakken aardappels, vlees, brood en salade.

En een heerlijk toetje, dat smaakte goed na zo'n lange reis (750 km)

Na het eten nog even spelen, dit deed de kinderen goed.

20.00 uur: Kinderen werden geroepen en gingen douchen en daarna naar bed, want we moesten weer vroeg op de volgende dag.

21.00 uur: Het was aardig stil geworden op de slaapkamers, ik denk dat de kinderen behoorlijk moe waren.

De chauffeurs en de begeleiding hebben nog een uurtje nagepraat en zijn om 22.00 ook naar bed gegaan.

27 april 2008

5.00 uur: Ikzelf was vroeg op en ben een wandeling gaan maken in de omgeving van de jeugdherberg. Het is een bijzonder mooie omgeving

6.30 uur: Toen ik terug kwam zag ik dat er nog meer van ons op waren.

7.00 uur: Nu gingen we de kinderen roepen, deze moesten het bed afhalen en gaan wassen. Dit ging als een sneltrein dus waren we op tijd klaar voor het ontbijt.

7.30 uur: met z'n allen ontbijten, er is van alles en de koffie smaakt ook goed

We bedanken de mensen van de jeugdherberg en pakken onze tassen en lopen naar de bus.

8.15 uur: We stappen in de bus en vervolgen onze weg richting Belarus.

Janny was haar worthbook kwijt (is dit Engels) ha ha

10.20 uur: He he we stoppen eindelijk (sigaretje was voor mij noodzakelijk)

De dames van ons team wilden even shoppen, dat kon bij de bakkerij voor verse broodjes (leuk hé dames) Kinderen hebben weer lekker gespeeld en wij ook.

11.10 uur: We zijn weer op pad, de kinderen kijken een spannende film of spelen met computer spelletjes. Ikzelf heb een leuk gesprek met de tolk over wat ik kan verwachten in Belarus. Het wordt steeds spannender want de grens komt steeds meer dichterbij.

De omgeving onderweg is best mooi, maar je merkt dat we in Polen zijn. Het ziet er sober uit. De wegen zijn nog goed begaanbaar maar dat wordt wel anders als we Warschau voorbij zijn.

14.30 uur: Dit was weer een lang stuk, ik ben helemaal gaar maar het schiet lekker op zeg ik maar. We stoppen bij een grote supermarkt om inkopen te doen. We wilden wat drinken en beleg inslaan. Janny en Anja bestelden bij de Poolse slager 40 plakjes salami in het Duits, Frans, Engels en andere talen, maar het is gelukt. KNAP HOOR.

Ik zelf was aan het filmen in de supermarkt maar werd door de beveiliging gemaand om daar mee op te houden (hoezo vrij Polen). Na een ½ uur vervolgden wij onze weg weer.

Voor de kinderen is dit de minst leuke dag omdat je geen doel hebt.

16.45 uur: En ja we scheurden nu door Warschau, wat is het toch fijn om 2 ervaren chauffeurs te hebben. Ze rijden blindelings door de stad en weten ook veel te vertellen over Warschau.

17.15 uur: Eindelijk we zijn bij ons 2^e logeeradres, Debie Wielkie.

Omdat we pas om 18.30 uur kunnen eten kunnen de kinderen lekker voetballen en/of in de speeltuin spelen. Nou dat was niet tegen dovemans oren gezegd. Lekker ravotten.

Wij zelf gingen lekker even in de zon bijkomen.

18.30 uur: Ik was benieuwd of de verhalen van de ervaren mensen bij ons waar waren wat betreft het eten. Ik kan jullie vertellen dat dit echt niet overdreven was, wat was het heerlijk.

Zelfgemaakte kipschnitzel met gebakken aardappelen en heerlijke verse slaschotel.

Vooraf hadden we een heerlijke vers gemaakte soep met brood. SMULLEN HOOR

De kinderen aten alsof ze 2 dagen in de bus hadden gezeten.

20.00 uur: Het was vroeg bedtijd want de volgende morgen moesten we allemaal om 5 uur op. Allemaal wassen en tandenpoetsen en hup cpat weltrusten.

Wij zelf bleven nog even gezellig in de huiskamer napraten onder het genot van een drankje, want we hoefden pas om 5 uur op. De slaapkamer van mij was "lekker opgestookt" tot ongeveer 30 graden celcius pffff en een doorgezakt bed.

28 april

5.00 uur: Gelukkig de wekker gaat, heb last van mijn rug en van de warmte.

Vlug aankleden en naar de ontbijtzaal. De kinderen zijn ook op tijd en de rest van de begeleiding ook. Hier staan de gebakken eieren klaar en de thee en koffie zijn ook welkom. Dit was een lekker stevig ontbijt, en dat is nodig want we hebben weer een lange dag voor de boeg. Afscheid nemen van onze gastvrouw en gastheer en vlug naar de bus.

6.10 uur: We zitten alweer in de bus, en je merkt dat het vroeg is want het is aardig stil in de bus. We gaan nu op weg naar de grens (spannend hoor).

9.15 uur: Na een behoorlijk stuk te hebben gereden over minder maar toch redelijke wegen komen we aan bij de Pools- Wit-Russische grens.

Hier begint de eerste controle dit duurt ongeveer 30 minuten, dit viel mee zei chauffeur Henk. We mochten weer 50 meter verder rijden naar de grens van Belarus. Hier begint de papier molen pas echt. Ze zagen er vriendelijker uit dan ik had gedacht, en ze hielpen onze tolk en de chauffeur best snel en vriendelijk. Het liep allemaal gesmeerd, het duurde maar tot 11.30 ur. Dat viel reuze mee.

11.30 uur: Een groot gejuich in de bus want we reden Belarus in. De kinderen waren in een uitstekende stemming. We zijn al snel in Brest, en dit is een mooie stad met mooie nieuwe en oude gebouwen. Je ziet wel dat je in een land bent waar je niet snel op vakantie naar toe zal gaan. Ze hebben mooie wegen, maar veel verkeer is er niet.

12.00 uur: Nu even tanken want het is hier super goedkoop. Ongeveer € 0.60 per liter diesel Annelies en ik roken er maar weer wat en we vertrekken weer.

Er worden weer stapels brood gesmeerd door de dames, en de kinderen eten opvallend veel. De voorraad gaat er snel doorheen. Maar gelukkig hebben de begeleiders genoeg in huis (bus) gehaald.

13.30 uur: Eindelijk we stoppen weer bij een parkeerplaats, om wat te drinken en voor een plas stop. Alleen is de toilet vol zodat we een boom of een struik op moeten zoeken.

Er was nog een gezin op de parkeerplaats dat aan het barbequen was en luide muziekdragers op de auto had staan. Dit gezin bestond uit 5 volwassenen en 4 kinderen en ze waren met 1 ford escort? Bij de verschillende bankjes en zitjes was het afgeladen met lege flessen vodka.

14.00 uur: We zijn weer op weg, en deze keer is de eerst volgende stop Pinsk De kinderen worden wat drukker en luidruchtiger, en dat is niet gek natuurlijk.

15.00 uur: iets later dan gepland komen we aan in Pinsk. Hier wachten de ouders van Wowa van fam. Mazereeuw Schotel en Wowa van fam. Verburg ongeduldig op hun kinderen Het was een warm onthaal voor de 2 kinderen en ook voor de stichting. Janny deed een woordje namens de stichting en de gastouders. We namen wat foto's en we gingen weer verder. De laatste lootjes kwamen er aan nog ongeveer 2 ½ uur rijden pffff.

18.00 uur: Ja hoor, we zien de ouders met kinderen in de verte al zenuwachtig staan.

De kinderen in de bus verstoppen zich natuurlijk. De verbazing was groot toen we aan kwamen zonder kinderen (ha ha). Als eerste stapten de begeleiders uit om alles in goede banen te leiden. We mengde ons en begroette de emotionele ouders. Toen was het tijd voor de kinderen om zich te herenigen met papa en/of mama en andere familieleden.

Het was een gekus en geknuffel van je welste, de tranen vloeide als watervallen ook voor ons was dit een emotioneel moment. De tolk was druk bezig met het vertalen voor ons, al de bedankjes voor de goede zorgen in Nederland het was overweldigend. Ik kan u allen vertellen dat de tolk Natascha in de periode dat we in Belarus waren zij zich enorm inzette voor ons om al de vragen en verhalen te vertalen. Maar natuurlijk ook in Nederland heeft Natascha zich enorm ingezet voor de kinderen en het project.

Na de ontvangst voor de deur van de school hebben we de kinderen de tassen, en andere spullen, meegegeven en spoedden zij zich naar huis.

Wij hebben de bus weggezet en werden uitgenodigd in de school door de directeur. Natuurlijk met brood en zout. Daarna gingen we naar een lokaal waar we met een ruim gesorteerde tafel werden ontvangen. Tijdens dit diner hebben we elkaar bedankt. De school bedankte ons allen

in Nederland en de stichting. Met name werden natuurlijk alle gastouders in Nederland bedankt voor de gezonde en veilige 8 weken in Nederland. Bij deze wil ik dit overbrengen. Ook Janny heeft een woordje namens de stichting gedaan.

Verdere info volgt op de evaluatie avond. We hebben een toast op iedereen gehouden.

Na afloop werden we voorgesteld aan de mensen bij wie wij logeerde en zijn we naar ons bed gegaan, het was een lange dag.

29 april

7.30 uur: Ik was al eerder wakker maar ben blijven liggen, omdat de tolk er niet was (ha ha). Ik kreeg een heerlijk ontbijt wat bestond uit aardappels, vlees, kip en groente. En dat om 7.30 uur heerlijk!!! Ook kreeg ik een glaasje wodka aangeboden maar ik vond koffie ook goed.

8.30 uur: Na een stevig ontbijt zijn we naar de school gegaan waar we om 9.00 uur werden verwacht. De kinderen van het project waren deze dag vrij.

We kregen een rondleiding door de school van de directeur. Ik was hier voor het eerst dus ik vond de school oud. Maar de andere begeleiders die hier eerder waren geweest vertelde me dat het juist heel goed was op geknapt. En dat de school alles oppikte met steun van onder andere de stichting. We zagen tijdens de rondleiding nog de kinderen van project 2002. Deze zijn natuurlijk op de foto en film gezet. Na de rondleiding hebben we de spullen uit de bus gehaald die voor de school bestemd waren. Hier waren ze ontzettend blij mee.

11.00 uur Na de school gingen we naar het ziekenhuis eigenlijk is het een kliniek.

Ook hier kregen we een rondleiding en deelden we spullen uit, die we hadden meegenomen uit Nederland. Deze kliniek is echt oud en vervallen maar er wordt aan gewerkt vertelden ze ons.

12.00 uur: Na deze rondleiding gingen we een kijkje nemen bij een staatsboerderij waar ze runderen hielden. Helaas waren de koeien in de wei en was er verder niet zo veel te zien, alleen dat de stallen ook wel een opknop beurtje konden gebruiken. De mensen die hier werken hebben niet de best betaalde baan.

12.45 uur: Na dit bezoek gingen we op bezoek bij een broertje en zusje uit een éénouder gezin die, om welke reden dan ook, niet naar Nederland waren gekomen terwijl dit wel de bedoeling was. Hier hebben we de kinderen verwend met kleding en kado's.

13.30 uur: Hierna hebben we de school in Rog bezocht. En ook hier werden we hartelijk ontvangen door ouders en personeel van de school. Ook voor deze school hadden we veel spullen voor meegenomen. Hier kregen we dan ook weer een rondleiding. Dit was echt een oude school, waar veel moet gebeuren. De toilet groep was buiten en ook hier ging je liever niet naar toe. Handen wassen moest met een zelf gemaakt apparaatje. Vraag me af hoe ze dit in de winter doen. Ook hier deed Janny een woordje namens de stichting en konden we voor de zoveelste keer aan tafel. Op deze dag hebben we 14 bezoeken gedaan en 8 x warm gegeten. We hebben diverse gezinnen bezocht en ook het gezin van Lena de juf van project 2002.

23.30 uur: Ik sla nu wat over want overal werden we op de zelfde hartelijke manier ontvangen en uitgenodigd om mee te eten en drinken.

24.00 uur: We werden allemaal in het pikke donker terug gebracht bij ons gastgezin en gingen snel slapen want de volgende dag begon onze terug reis naar Nederland weer.

30 april

8.00 uur: En ja hoor daar stond het zware ontbijt weer voor me klaar. Ik bedankte ervoor en nam een mok koffie met Paasbrood.

8.30 uur: We liepen naar de school waar iedereen zich verzamelde bij de bus. Ook de kinderen van het project waren er gelukkig bij met de familie.

Na veel kusjes en handjes schudden namen we afscheid van iedereen en gingen we de bus in. Dit ging niet zonder tranen kan ik u vertellen maar we hadden er toch een goed gevoel bij. Kinderen horen bij hun eigen familie.

9.00 uur : We gingen op weg met veel gezwaai en kus handjes werden we uitgezwaaid. De kinderen renden op hun aller hardst om de bus te volgen. Wij bleven zwaaien tot dat het kleine puntjes in de verte waren geworden.

Het was mijn eerste reis naar Belarus, deze zal ik nooit vergeten. Het was niet makkelijk maar wel een hele ervaring.

Natascha de tolk reed nog een uur met ons mee, want we hadden met haar vader een plek afgesproken waar zij over zal stappen. Dit was een afscheid om nooit te vergeten, terwijl ik dit typ springen bij mij de tranen in de ogen. Wat een geweldige aanwinst voor de stichting.

Beste gastouders, na wat ik gezien en ervaren heb hoop ik dat u een volgende keer op welke manier dan ook betrokken blijft bij de stichting. Ik heb het met mijn eigen ogen gezien en ook al zien de kinderen er gezond uit ze zijn het **niet**.

Ik hoop dat het voor u een aangenaam verhaal is, maar ik heb mijn best gedaan.

Met vriendelijke groet
Michel de Moedt